

Indenrigsministeren: Det er kun for at undgaae Misforstaaelse, at jeg vil bemærke, at det ikke har været min Mening at bestride det Fundament, hvorpaa hele Lovens hviler; thi jeg har naturligtviis ikke paastaet, at den almindelige Ret til Stadeserstatning skulde være et tilstrækkeligt Retsmiddel og gjøre Loven overflødig. Men jeg bemærkede, at hvis det først var givet, at et Sted var Bedkommendes Eiendom, havde han i Lovgivningen tilstrækkelige Midler til at faae Enhver bortviist derfra, ja endog straffet; men Altskøn er, at han skal have Beskyttelse paa et Sted, hvor ikke han, men det Offentlige er Eier, og hvor det Offentlige skal kunne give ham en saadan Beskyttelse uden at sælge ham sin Afkomst. Hvis det skulde være tvivlsomt, at flere Eiere og Brugere under Et kunde paatale Sagen, skal jeg ikke have det Allermindste imod et dertil sigtende Vædringsforslag.

Milling: Jeg skal ikke nægte, at jeg for min Deel har haft megen Betænkelse ved det foreliggende Lovudkast. Hvis det havde indskrænket sig til at bestemme, at man ikke maatte undergrave de høie Punkter ved Stranden, kunde jeg maaskee have gaaet ind derpaa, naagtet jeg troer, at Loven allerede giver den Beskyttelsesret, der omtales i Lovforslaget. Der er imidlertid andre Forhold, som her ikke ere berørte, og som jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Jeg mener med Hensyn til at hente Gruus og Sand ved Stranden. Det er en gammel Hævdrettighed, og Benyttelsen deraf er meget udstrakt, da det flere Steder, blandt andre ogsaa i forskjellige Sogne i Svendborg Amt, ikke har været muligt at erholde Veimateriale, ikke alene til de større Veie, men ogsaa til de smaa Sogneveie, uden at søge det ved Stranden. Der findes nemlig omkring ved Stranden en Mængde Smaasteen, der almindelig benævnes Sinkel, ved hvis Borttagelse der aldeles ingen Skade skeer, da Havet bestandig igjen kaster nye op. Efter § 1 kan nu enhver Eier eller Bruger af en til Stranden stødende Eiendom forbyde Borttagelse af Steen, Leer, Sand, Gruus osv. i en vis Nærhed af Eiendommen; men dette vil være til stor Hinder paa mangfoldige Steder, hvor

der langtfra findes det tilstrækkelige Materiale til Veiene uden ved Stranden. Jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom herpaa, for at dette Forhold ogsaa kunde tages under Overveielse.

Brockdorff: Naar den ærede sidste Taler har sagt, at naar man tager Veimaterialet af dette Gruus paa Stranden ovenfor Vandstøtten, vil det af sig selv erstattes, da er det ikke saa. Der er Tilfælde, hvor der er gravet dybe Gulninger, som staae aabne, og det er da en Selvfølge, at naar Stranden er skrævet, ville Bølgerne bryde ind i denne aabne Brink og anrette store Odelæggeser.

Da Ingen ellers forlangte Ordet, gif man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges med 26 Stemmer mod 10.

Simony: Jeg tillader mig at foreslaae Revisjonen af et Udvalg til Sagens nærmere Behandling.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Forslaget om et Udvalgs Revisjon med 28 Stemmer mod 5.

Simony: Jeg tillader mig dernæst at foreslaae, at Udvalget kommer til at bestaae af 5 Medlemmer.

Da intet andet Forslag fremsattes, ansaaes det for vedtaget uden Afstemning, at Medlemsantallet skulde være 5.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af: Udcast til Lov, angaaende Forandringer i Bygningsafgiften m. v. af Loft- og Kjælderrum i Staden Kjøbenhavn og dens udenbys Qvarterer. *)

Nørgaard: Jeg har ikke begjært Ordet i denne Sag for at udtale mig imod, at nærværende Forslag bliver fremmet til Lov; thi det kan nok være muligt, at det kan have sin Berettigelse her for Kjøbenhavn og Forstæder;

*) Udcastet findes i Anhang A. Sp. 625 og følg.